

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, (hierna: de rechtbank) van 17 februari 2010 in zaak nr. 10/4233
in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 januari 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 februari 2010, verzonden op 22 februari 2010, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister van Justitie (hierna: de minister) heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 13 april 2010, waar de minister, vertegenwoordigd door mr. A.H. Straatman, werkzaam bij het Ministerie van Justitie, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de vreemdeling, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat is komen vast te staan dat hij niet ter zitting wenste te verschijnen en dat de behandeling van zijn beroep op 15 februari 2010 daarom zonder hem kon plaatsvinden. Hij klaagt dat de rechtbank niet heeft mogen afgaan op de mededeling van de penitentiaire inrichting, dat hij weigerde te verschijnen en weigerde een afstandsverklaring te ondertekenen, en ten onrechte heeft nagelaten navraag te doen naar de redenen van zijn afwezigheid.

Hiertoe voert hij aan dat zijn gemachtigde de rechtbank heeft verzocht om het onderzoek te zitting te schorsen, zodat de rechtbank nader onderzoek kon doen naar de redenen voor zijn afwezigheid. De rechtbank heeft dit, volgens de vreemdeling, gelet op het bepaalde in artikel 8:27 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en artikel 15, tweede lid, van de Grondwet, ten onrechte nagelaten, temeer nu zijn gemachtigde na afloop van de zitting van een medewerker van het uitzetcentrum Rotterdam heeft vernomen dat de vreemdeling niet op transport kon worden gezet wegens een ernstige neusbloeding.

2.1.1. Ingevolge artikel 15, tweede lid, van de Grondwet kan hij, aan wie anders dan op rechterlijk bevel de vrijheid is ontnomen, aan de rechter zijn invrijheidstelling verzoeken. Hij wordt in dat geval door de rechter gehoord binnen een bij de wet te bepalen termijn. De rechter gelast de onmiddellijke invrijheidstelling indien hij de vrijheidsontneming onrechtmatig oordeelt.

Ingevolge artikel 94, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, voor zover thans van belang, vindt de zitting uiterlijk op de veertiende dag na ontvangst van het beroepschrift plaats. De rechtbank roept de vreemdeling

op grond van deze bepaling op om in persoon dan wel in persoon of bij raadsman te verschijnen teneinde te worden gehoord.

Ingevolge artikel 8:27, eerste lid, van de Awb, voor zover thans van belang, zijn partijen die door de rechtbank zijn opgeroepen om in persoon, dan wel in persoon of bij gemachtigde, te verschijnen, verplicht te verschijnen.

2.1.2. De rechtbank heeft ter zitting kennis genomen van een verklaring 'Afstand verhoor', waarin staat dat de vreemdeling niet op de zitting van de rechtbank wenst te verschijnen. Deze verklaring is niet door de vreemdeling ondertekend. Onderaan de verklaring staat "weigert te tekenen", met daarbij de naam en handtekening van de zogeheten badmeester van het uitzetcentrum vermeld.

Ter zitting van de Afdeling heeft de minister een aanvullende verklaring overgelegd van deze functionaris, waarin, voor zover thans van belang, het volgende staat:

"Nog geen vijf minuten later belde meneer via de intercom en zei 'Ik ben ziek ik wil niet meer'.

Ik heb tegen hem gezegd dat het gelast is en dat meneer aanwezig moet zijn tijdens de rechtzitting. Meneer bleef zeggen dat hij zich niet lekker voelde en niet meer naar de rechtbank wilde en vroeg om de medische dienst. [...] De medische dienst heeft mij verteld dat meneer gewoon op transport kon en dat dit zijn manier is om iets af te dwingen. [...]

Niet lang daarna kwam Extra Beveiligd Vervoer (hierna: EBV) aan. Toen ik de deur van de wachtcel opende waar meneer in zat, zag een van de heren van EBV dat meneer een bloedneus had en dat er bloed op de grond lag. Ik heb de medische dienst en de wachtcommandant hierover ingelicht. De medische dienst constateerde dat het bloeden al gestelpt was.

We hebben nogmaals aan meneer gevraagd, ondergetekende en een van de heren van EBV, of meneer Dzagoev mee ging naar de rechtbank en deze zei wederom 'ik ben ziek ik ga niet'. [...]

Ik heb hierna aan meneer Dzagoev gevraagd of deze een afstand verklaring voor het transport wilde tekenen, dit weigerde meneer. Ik heb meneer ook uitgelegd waar dit voor was en vroeg hem nogmaals of hij de afstand verklaring wilde tekenen en wederom weigerde hij."

Voorts heeft de minister ter zitting een 'Referentieprofiel Medior Bewaarder/Complexbeveiliging in de rol van Badmeester' (hierna: het referentieprofiel) overgelegd. Onder 3.1. van het referentieprofiel staat onder meer dat de badmeester bijzonderheden aangaande bewoners rapporteert en de overdracht van bewoners aan de Dienst Vervoer en Ondersteuning en de politie verzorgt.

Tevens heeft de minister een e-mailbericht van medewerkster overgelegd, waarin staat dat de betrokken medewerkers van deze dienst een aantekening op hun rittenlijst hebben gemaakt, dat de vreemdeling uit zijn neus bloedde, niet mee wilde en een arts wilde zien. Tevens staat daarin dat de betrokken verpleegkundige de komst van een arts niet nodig achtte en dat de rit is geannuleerd.

2.1.3. De vreemdeling klaagt terecht dat de rechtbank niet zonder nader onderzoek tot de conclusie mocht komen dat hij niet ter zitting wenste te verschijnen. Op grond van de enkele aantekening "weigert te tekenen" op de verklaring 'Afstand verhoor' was niet buiten twijfel dat de vreemdeling niet ter zitting wenste te verschijnen. Deze klacht leidt evenwel – gelet op de door de minister ter zitting van de Afdeling verstrekte nadere informatie – niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak. Uit deze informatie valt af te leiden dat de vreemdeling, hoewel daartoe door de medische dienst in staat geacht, niet ter zitting wenste te verschijnen maar weigerde een afstandsverklaring te ondertekenen. De rechtbank heeft terecht maar op ontoereikende gronden overwogen dat het beroep van de vreemdeling zonder zijn aanwezigheid kon worden behandeld en dat de zaak niet behoefde te worden aangehouden.

De grief faalt.

2.2. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van
mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

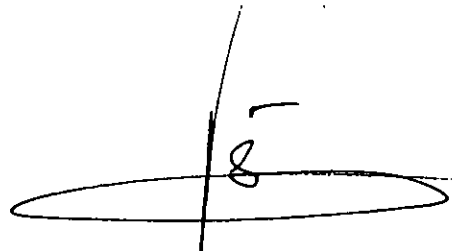
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 april 2010

480-639.

Verzonden: 26 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a loop at the bottom, with a horizontal line crossing it near the top.

mr. H.H.C. Visser

7

Postadres Postbus 281
8200AG LELYSTAD

Regio Flevoland
Korpsonderdeel 25 VRP District Zuid
Behandeld door J.A. van Kampen
Telefoon 038-5383933
Fax 038-5383981
V-nummer / Zaak / Zaak - 07/01/2010
Datum 07/01/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Flevoland		registratie	mdw	Stoek
		in INDIS	unit	32
			datum	08/01
		IND locatie		
IND		ontvangst- datum		
		1 7 JAN 2010		
		dossiernummer		
		100168.110		
invoer- controle		mdw	L	
		unit	32	
		datum	07/01	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jacobus Arie van Kampen, Inspecteur van het regionaal politiekorps Flevoland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats : Onbekend
Geboorteland : Sovjetunie
Nationaliteit(en) : Rusland, Burger van
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Almere
Datum : 07/01/2010
Tijd : 14:50 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de inspecteur,
J.A. van Kampen

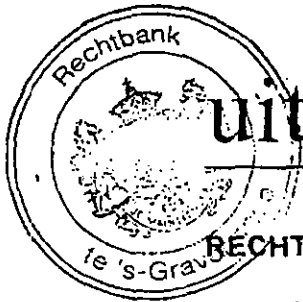
Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te s-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 10/4233

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Russische nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. P.R. Hogerbrugge, advocaat te Ermelo.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 7 januari 2010 aan eiser de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a Vw 2000.

1.2. Eiser heeft hiertegen op 2 februari 2010 beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 15 februari 2010. Eiser heeft zich daarbij laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen drs. B.H. Wezeman. Het onderzoek is ter zitting gesloten.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient op grond van de beroepsgronden te worden beoordeeld of de maatregel van bewaring niet in strijd is met de wet en of de maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2.2. De gemachtigde van eiser heeft aangegeven dat het hem verbaast dat eiser niet ter zitting is verschenen en verzocht het onderzoek ter zitting te schorsen. Eiser heeft de gronden van de maatregel niet betwist.

2.3. De rechtbank heeft op 15 februari 2010 per fax een verklaring ontvangen van de penitentiaire inrichting waar eiser verblijft. In deze verklaring staat vermeld dat eiser niet wenst te verschijnen voor de zitting van de vreemdelingenkamer en dat eiser weigert de afstandsverklaring te ondertekenen.

Zaaknummer: Awb 10/4233

blad 2

2.4. Verweerder heeft ter zitting aangegeven dat voor eiser een Dublinclaim is gelegd bij de autoriteiten van Hongarije en dat deze de claim hebben geaccepteerd. Voor eiser is op 18 februari 2010 een vlucht gepland voor uitzetting naar Hongarije.

2.5. De rechtbank stelt vast dat eiser niet aan zijn verplichting ter zitting te verschijnen wenst te voldoen. Naar het oordeel van de rechtbank dienen de gevolgen van de weigering van eiser om ter zitting te verschijnen voor rekening van eiser worden gelaten. Eiser kan op korte termijn worden uitgezet. Gelet op het voorgaande zal heeft de rechtbank geen gebruik gemaakt van haar bevoegdheid om het onderzoek ter zitting te schorsen.

De rechtbank acht de maatregel van bewaring bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd.

2.6. Gelet op het bovenstaande acht de rechtbank het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. A.S. Venema-Dietvorst en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. A.J. Flik als griffier op 17 februari 2010.

Griffier

Rechter

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 22 FEB 2010

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
01 MRT 2010	
ZAAKNR. 201002088	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Tevens

Per fax : **070.365 13 80**

Aantal : 8 x A4 (inclusief deze pagina)

HOGER BEROEPSCHRIFT

Appellant :
Geboortedatum :
Gekozen woonplaats :

Gemachtigde : mr. P.R. Hogerbrugge

Verweerder : De Staatssecretaris van Justitie

, thans verblijvende in het uitzetcentrum Rotterdam, in deze zaak woonplaats kiezende te Ermelo aan Valkenhof 39 op het kantoor van zijn advocaat de heer mr. P.R. Hogerbrugge, die door appellant tot gemachtigde is gesteld en welke hierbij verklaard bepaaldelijk door appellant te zijn gevolmachtigd dit hoger beroepschrift in te dienen door en namens appellant voornoemd.

Verweerder heeft op 07 januari 2010 aan eiser de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59 lid 1, aanhef en onder a, Vw 2000. Op 02 februari 2010 heeft appellant hiertegen beroep ingesteld en op 15 februari 2010 heeft, buiten aanwezigheid van appellant, de behandeling van het beroep plaatsgevonden. De rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, (hierna te noemen de rechtbank) heeft op 17 februari 2010 uitspraak gedaan. De uitspraak is op 22 februari 2010 aan de gemachtigde van appellant toegezonden. Appellant komt tegen deze uitspraak in hoger beroep.

Kantooradres : Valkenhof 30/3853 BR/ERMELO .
(T) 0341.550733/ (F) 0341.266086/ (M) 06.47832735
Email: advocaat@hogerbrugge.net

GRIEF I

Op onjuiste gronden en ten onrechte is de rechtbank tot het oordeel gekomen dat behandeling van het beroep op 15 februari 2010 heeft kunnen plaatsvinden buiten aanwezigheid van appellant en/of ten onrechte heeft de rechtbank nagelaten gebruik te maken van de haar toekomende bevoegdheid om het onderzoek ter zitting te schorsen.

Het voorgaande levert op dat eiser niet binnen de termijn van artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000 door de rechtbank is worden gehoord en dat de bewaring wegens strijd met genoemde bepaling dient te worden opgeheven.

In de bestreden uitspraak stelt de rechtbank dat zij op 15 februari 2010 per fax een verklaring heeft ontvangen van de penitentiaire inrichting waar appellant ook thans nog verblijft, waaruit zou blijken dat laatstgenoemde niet ter zitting wenst te verschijnen en weigert een 'afstandsverklaring' te ondertekenen. De rechtbank stelt vast 'dat appellant niet aan zijn verplichting ter zitting te verschijnen wenst te voldoen'. De rechtbank komt tot het oordeel dat de gevolgen van de weigering van eiser om ter verschijnen voor rekening van appellant worden gelaten. Mede gelet hierop heeft de rechtbank geen gebruik gemaakt van haar bevoegdheid om het onderzoek ter zitting te schorsen.

Ter zitting op 15 februari 2010 te 14.00 uur is de gemachtigde van appellant door de rechtbank geconfronteerd met het feit dat appellant niet ter zitting zou verschijnen. Als reden werd opgegeven dat die dag een verklaring zou zijn ontvangen van de penitentiaire inrichting waaruit zou blijken dat appellant zou weigeren te verschijnen, dat deze weigerde een afstandsverklaring te ondertekenen én ook dat de dienst belast met het vervoer van appellant van en naar de rechtbank zou hebben geweigerd hem *daadwerkelijk mee te nemen op transport*.

In reactie op deze mededeling is door de gemachtigde van appellant nadrukkelijk verzocht om de behandeling ter zitting te schorsen teneinde te kunnen vaststellen welke redenen aan de weigering tot het 'vervoeren' van appellant alsook diens vermeende weigering te verschijnen op de zitting ten grondslag lagen. Er is tevens bezwaar gemaakt tegen de behandeling van het beroep buiten aanwezigheid van appellant.

Van de zijde van verweerder is in reactie op dit verzoek gesuggereerd dat aan de weigering tot het transporteren naar de rechtbank wellicht het 'bijt- en spuuggedrag' van appellant ten grondslag zou liggen. Een en ander is reeds eerder door verweerder vermeld in de brief van 12 februari 2010 van de heer . De rechtbank heeft nagelaten nader onderzoek te doen naar de afwezigheid van appellant en zoals bekend het verzoek tot schorsing niet ingewilligd.

Na afloop van de zitting heeft de gemachtigde van appelland per telefoon contact gehad met de heer _____, medewerker feitelijk vertrek op uitzetcentrum Rotterdam. Op verzoek heeft de heer _____ op 16 februari 2010 per e-mailbericht bevestigd hetgeen hij in bedoeld telefoongesprek heeft meegedeeld, te weten dat de reden van het niet-verschijnen van appelland op de zitting op 15 februari 2010 gelegen is in het feit dat deze een ernstig bloeding van de neus heeft gekregen en niet op transport 'kon' worden gezet. Vastgesteld wordt dat het in elk geval geen vrije keuze van appelland is geweest om niet te verschijnen. Immers, fysieke klachten hebben eraan in de weg gestaan dat appelland heeft kunnen verschijnen.

Gegeven het belang van én zelfs de wettelijke verplichting op grond het bepaalde in artikel 8:27 lid Awb om te verschijnen op de zitting, heeft de rechtbank ten onrechte verzuimd navraag te doen naar de redenen van afwezigheid van appelland ter zitting. Een en ander heeft tot gevolg dat appelland het (grond-)recht is onthouden te worden gehoord door de rechtbank. Het voorgaande is een schending van de beginselen van behoorlijke procesorde en wettelijke bepalingen, waaronder van artikel 94 lid 2 Vw 2000, zodat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.

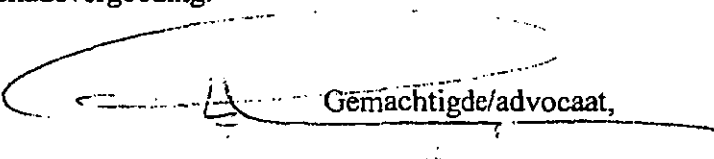
Appelland stelt dat niet - te - lichtvaardig met het grondrecht als bedoeld in artikel 15 lid 2 Grondwet mag worden omgegaan. Naar zijn mening brengt dit mee dat op de rechterlijke macht de plicht rust onderzoek te doen naar de afwezigheid van opgeroepen personen op een zitting. Deze onderzoeksplicht reikt ver; zeker in gevallen waar door raadslieden/gemachtigden bezwaar wordt gemaakt tegen behandeling van de zaak buiten afwezigheid van de opgeroepen partij. Met dit hoger beroep wenst appelland mede duidelijkheid te verkrijgen over de vraag tot hoever de bedoelde plicht tot onderzoek reikt en/of de rechtbank enkel mag afgaan op de mededeling van een penitentiaire inrichting dat de opgeroepen persoon weigert te verschijnen en tevens weigert een afstandsverklaring te ondertekenen.

Appelland brengt hierbij de na te melden stukken in het geding:

- uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 17 februari 2010
- brief van de gemachtigde van verweerder de heer drs B.H. Wezeman van 12 februari 2010
- e-mailbericht van de heer _____ d.d. 16 februari 2010

REDENEN WAAROM appelland zich tot Uw Raad wendt met het eerbiedig verzoek de bestreden uitspraak te vernietigen en te bepalen dat de toepassing van de maatregel van vreemdelingenbewaring van meet af aan dan wel vanaf een door Uw Raad in goede justitie te bepalen datum onrechtmatig is, deze onverwijld op te heffen onder toekenning van de gebruikelijke schadevergoeding.

Ermelo, 01 maart 2010

Gemachtigde/advocaat,